

05

A

2079



CUM JESU

Syllogismus COTURII Jes. Wratisl. Lutherani-
smo Catholico impactus sed inversus & in Pa-
pismum retortus

Probans ex incompetentiâ attributorum Ecclesie Apostolicorum

UNA SANCTA
CATHOLICA APOSTOLICA
Ecclesie Papisticæ falsitatem

PRÆSIDE

VIRO Perquam Reverendo & Amplissimo,

DN. PAULO ROBERO, SS.
Theol. D. ejusd. Prof. P. Celeberrimo, Past. & Su-
perint. Witteb. circuliq̄ue Saxon. Generali, Consist. Eccles. Asses-
sore gravissimo, Præc. Promotore & Affine suo
ætatem colendo

Ad disputandum propositus

à

M. GOTTFRIEDE MEISNERO,
Fac. Phil. Adjuncto.

In Audit. Majori.

Ad d. Aprilis.



WITTEBERGÆ,

Excudebat JOHANNES HAKE, MDC XLII.

Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo & Splendidissimo

SENATUI
WRATISLAVIENSI

Salutem & felix Regimen precor

Meisnerus.

Nihil pulchrum esse in universâ hâc Mundi machinâ, quod non malum aliquod deformare gestiât, florentissima WRATISLAVIA vestra, *Fulcra Illius Eminentissima*, suo comprobât exemplo. Ut enim non modò caput extollit inter *Lipsiam Misnia & Monachium Bavaria* (has tres urbes pulcherrimas *Germania* censet *Cluverus* introd. Geogr. l. 3. c. 13. p. m. 96.) sed & Orthodoxæ Antiquæque Veritati lautissimum præbet hospitium, ita Falsitas Interprete *Coturio* p. 413. dem. concl. Illi supplicatur, ut se quoque intra pomeria recipiat. Vos verò, *Præclarissimi VIRI*, quemadmodum Heroicâ animi constantiâ ad extremum vitæ halitum persistetis in Christianâ Religione, quam *Majores Vestri* laudatissimi non introduxerunt de novo planè, sed collapsam restaurârunt, sic ad retundendam quadantenus nominati *Jesuite* audaciam, huic generi domesticam, aliquas pagellas adornavi & fastui objeci. Brevis sui, nec enim merebantur antiquata & obsoleta argumenta prolixam Responsionem; partem fundamentalem selegi, ut lapidem structuræ angularem. Quas chartas non debui alijs, quàm Vobis, Patres Patriæ, inscribere. eas, obtestor, serenâ fronte suscipite, mihi clementer favete & Remp. prosperè gubernate.



05 A 2079



Aperi ô Deus portas justitiæ & ingressus in
eas, confitebor tibi Domino!

S. 1.

Eccliam *Papisticam* quando appello, *coetum* appello
hominum, &c. sub regimine legitimorum pastorum & præ-
cipuè unius Christi in terra Vicarij Romani Pontificis colliga-
tum, definitore Bellarm. l. 3. de Eccl. c. 2. p. m. 137. C. Id est pri-
mum fidei Pontificie, præsertim in judicio de Religione, princi-
pium, hæc turris clypeorum David, hæc anchora Sacra, hæc illa Cy-
nosura, ad quam cursum navigij dirigunt remiges Papales. Quan-
do Ecclesiam dicimus esse omnium controversiarum fidei judicem, intel-
ligimus Pontificem Romanum, Gretseri vox est T. I. def. Bell. p. 1450. Adde l. de
B. & 1451. A. Hinc etiam si recipiamus idem Symbolum cum Papistis, causis re-
nisi simul subjecti simus Romano capiti, nos & ipsos conciliari posse cus. C. Tri-
negat Bell. l. 3. de Laicis c. 19. p. 676. B. adversus Cassandrum; siqui- dët. p. 270.
dem qui extra E J U S tutelam vivit, salvus esse non potest. Mosconius ad 329. &
de maj. mil. Eccl. p. 20. Unde Coturius Jesuita, cum quo post B. Nigrinũ
hæc congregiemur, rationum certitudinem, quibus Papa induci- 13. arg. pro
tur, ex hypothesi, ad canonizandos Sanctos ipsius assensu firmat, cont. Scr.
qui suppositâ D E I promissione falli non possit, demonstr. i. c. 3. n. p. 433. & c.
24. p. 119. 120. In quâ assertionem non modò circulum committit, sed & Bellarm. ex parte quoad medium terminum contradicit &
veritati. Illi quidem ingenuè fatenti l. 4. de R. P. c. 2. p. 960. C. posse Pontificem errare in controversijs facti particularibus (etiam uni-
versalibus & doctrinæ, quod ex c. 12. p. 1009. B. deducit B. Ger-
hard. T. I. Conf. C. p. 259.) quæ ex informatione testimonijsq; homi-
num præcipuè pendent. Huic autem; cum ex Baleo notum sit, Gre-
gorium VII. Liberium Arrianum Sanctis annumerasse. Verùm Ba-
leus mendacissimus Scriptor; ita Censor Besoldus Apostata c. 4. mo-
tiv. p.

tiv. p. 78. haut crediderim. Coluntur, quoque, nonnulli de quibus merito dubitatur, an unquam in rerum naturâ fuerint, ait Cassander in consult. art. 21. p. m. 157.

§. 2. Sed & in praxi ad solum recurritur Papam. Quâ servitute motus Marcus Antonius de Dominis Spalatensis Archiepiscopus valedixit Papatui anno 1616. in consilio profect. n. 8. In pauperculâ 255. Patrum Tridentinorum Synodo aut rectius conventu ex mente Henrici II. Christianissimi apud Suavem lib. 4. hist. C. Trid. p. 356. fac. 1. nulli liberè dicendi locus relictus nemini dissentienti salvâ autoritate, quod Naclantus, Vergerius, Caranza, Mussus &c. experti sunt: omnes juramento adacti in defensionem sedis Papalis. Illud conscientiarum frænum non laxat sed constringit Bell. l. 1. de Conc. c. 21. p. 66. lit. A. & consolidat Besoldus c. 13. motiv. p. 230. exemplo Balthasaris Meisneri, qui similiter in inaugurat. Doct. p. 44. promiserit se in dubijs controversijs secundum normam verbi divini & Christianæ fidei pronunciaturum. Egregia consequentia à Scripturâ ad dogmata absurda & falsa, à normâ ad normatum! Erant Episcopi illi (Tridentini) conductitij pleriq³, scribit Dudithius Quinquecellensis Episcopus ad Maximil. II. ut utres, rusticorum Musicum instrumentum, quos ut vocem mittant, inflare necesse est. Et paulò post: Illinc, sc. Româ, responsa tanquam Delphis aut Dodona expectabantur; illinc nimirum Spiritus ille S. quem suis Concilijs præesse jactant, tabellarij manticis inclusus mittebatur &c. Ita nempe omnes Papistæ huic Concilio spontè sua judicia submisèrunt, quæ Bellarmini gloriatio est l. 3. de justif. c. 3. col. 1098. B. Acriter inter se cōcertantibus Monachis de peccato Originis Mariæ ad Pōtificem ultima dirigebatur provocatio his supplicibus precibus Antonij de Trejo, Carthaginensis Episcopi p. 129. Legationum: Ab illo folio sc. Ro nullum unquam poterit oriri mendacium. Ad T E confugio, addit p. 170. & supplex TUA NUMIN Aposco, aperi manum tuam, qui imples omne animal benedictione.

§. 3. En fastum! En thronum Servi Servorum! En divinam ferè autoritatem! En unicum fidei Romane fundamentum, P A P A M! quo corruente labitur & ipse Papatui, ut concluditur ex Bell. l. 4. de R. P. c. 1. p. 958. A. & B. & pref. in l. de Pe p. 591. At S. Paulû! qui errare posse Pontificem & errasse aliquando in propatulo est.

Vid. ejus
formulam
in l. caus.
recus. C.
Trid. p. 64
65.

Prefixa est
illa episto-
la Historia
Suavis.

Vid. simi-
lia apud
Suavem l.
6. hist. p.
569. 578. l.
7. p. 783.

Audiat
hæc Rober-
t9 à Licio,

& suû in-
geminabit:
Pfui S. Pe-
trum, Pfui
S. Paulû!

§ 4. Illud

§. 4. Illud ne ipsi quidem in dubium vocant Papistæ. Bonifacius Martyr dist. 40. c. si Papa, sumit pro confesso, Papam à fide devium deprehendi posse. Hæreses capacem statuunt Robertus de Grossa Testa, Mendoza q. 4. Schol. n. 12. p. 344. Canus, Lindanus, Andradius, Nonnulli (mitius tamen sentientes) apud Coturium p. 120. n. 25. Turrecremata, Driedo, Cajetan. ut & Nilus, Gerson, Almain, Castro, Adrianus VI. Horum sententia propriè non est hæretica, sed tolerantur adhuc ab Ecclesiâ, teste Bell. l. 4. de R. Pe c. 2. p. 962. B. Panormitanus in tit. de Elect. §. significasti, concedit Concilio potestatem deponendi Papam de hæresi; (idem ponit in addit. Ant. Fr. d. §. Concilia, ac §. quartò dico, ex loco Gal. 1, 8.) & in concernentibus fidem dictum unius privati præfert dicto Papæ, si ille movetur melioribus rationibus & autoritatibus V. & N. Ti quàm Papa.

§. 5. Sed errores ipsos pleno gutture loquuntur historiæ. Marcellini idololatriam, Liberij Arrianismum, Job. XXII. Epicureismum nôrunt cuncti. Ideoque claudicat confessio Stapletoni edita Rel. fid. contr. 1. q. 5. art. 3. prob. 15. n. 10. p. 158: vix ullum peccatum cogitari potest, solâ hæresi exceptâ, quo illa sedes, puta Romana, turpiter maculata non fuerit, maximè ab anno 800. & infrâ. Aliquantò generalius Bell. præf. l. de Pe p, 593. permisit ad extremum Deus, ut etiam quidam parum probi Pontifices aliquando hanc sedem tenerent. Candidior Genebrardus, scriptor omnigenâ eruditione præstans Mendoza q. 7. posic. §. 1. p. 559. pandit claustra cordis sui his verbis in Chronol. p. 546. Per annos ferè 150. Pontifices circiter 50. à Job. VIII. ad Leonem IX. à virtute Majorum prorsus defecèrunt, apotactici, apostaticivè potiùs quàm Apostolici. Hæc sunt Vaticana numina, hæc Religionis Papisticæ columina, hi fidei Canones!

§. 6. Sed Respondet facilè Bell. l. 4. de Pe c. 12. p. 1010. B. sine dubio fabulas esse, quæ narrantur de magiâ & morte Sylvestri II. Quidni? Historiæ istæ & volumina, scribit Fôrerus in man. Luth. p. 564. neutiquam sunt verbum DEI (quomodo Huntl. etiam contr. 2. c. 20. n. 4. p. 258. obstrepat, Romanam Ecclesiam post Apostolorum tempora defecisse, nusquam haberi in S. Literis, ideoq; non esse credendum; quasi verò Scriptura Papistis sine Ecclesiæ autoritate esset iudex

De Plati-
nâ Gerb.
T. 1. conf.
Cath. p. 18

controverſiarum! quaſi non *Suarez* l. 3. def. c. 13. n. 5. quaſtione-
nem, cur Scriptura non mentionem faciat ſucceſſionis Piſ Ri in
ſedem Petrinam, ſolveret per hoc: *hiſtoria Canonica N. Ti uſq̄ ad*
mortem Petri non pervenit) ideo non neceſſarium, ut apud nos fidem
prorſus indubitatam inveniant, qua *Platina*, qua *Nauclo* in literas
retulit; ſc. ſolent Papiftæ toties *Platina*, *Nauclo*, &c. *pyrami-*
des ſtruere, quoties folio Papali aliquid favorable ſcribunt,
quamprimùm a. veritati velificantur, ſalarium numeratur per
DELEATUR.

§. 7. Itaquæ *Papismus* non dignus eſt operoſâ refutatione,
cùm evictâ errandi poſſibilitate Papæ extorris maneat & exul. Aſt
quoniam non deſiſtunt *Jefuitæ*, inter quos *Julius Ceſar Coturius*, &
hodiè tibicines ſupponere vacillanti throno columnaſq̄; nec nos
pigebit earum experiri robur. Seligemus a. ex tantâ Autorum
multitudine citatum, utpote recentiore & pro ratione inſtituti
partem ſecundam Introductionis fundamentalis 12. demonſtrationibus
præmiſſæ, annexumque p. 93. Syllogiſmum examinabimus, ut fun-
damenti compertâ debilitate, quid de ſuperſtructis judicandum
ſit, pateat. Ire autem in vindicias noſtrarum vel rationum vel re-
ligionis ſupervacaneum ducimus, cùm adverſarios, tantùm anti-
quam ſuorum cantilenam repetentes & *Reſponſiones noſtrorum diſſimu-*
lantes eodem jure remittere poſſimus ad Catholicorum libros,
quo *Reybingus*, adhuc *Papifta*, *Beatum Parentem ad Pontificiorum*
def. 1. fund. c. 2. §. 2. p. 94. Sic a. adverſus *Eccleſiam Papifticam*,
deſumpto medio termino ex p. d. procedo:

Quæcunquæ Eccleſia non eſt Una, Sancta,
Catholica, Apoſtolica, illa falſa eſt.

§. 1. Majorem hanc ratam habent *Papiftæ* illi, qui hæc attri-
buta Eccleſiæ ejuſdem conſtituunt notas. *Hofius Cardinalis*, *Va-*
lencia l. 6. anal. c. 4. p. 36. 37. & c. 7. p. 49. *Cofterus Enchir.* c. 2. p.
85. 86. *Reybing*, adhuc *Pontificius*, *Man.* art. 2. §. 2. §. 3. p. 150. 154.
Huntl. contr. 2. c. 18. §. 13. p. 248. & c. 19. §. 1. p. 249. c. 22. §. 1.
p. 273. *Becanus Man.* l. 1. c. 3. concl. 2. §. 11. ad 14. *Pazm.* apud *B.*
Bald.

Bald. in phosphoro l. 8 c. II. ad 14. p. 797. 813. Hagerus in collatione de Ecclesiâ, Coturius & alij.

§. 2. Ad unitatem planè non pertinet dependentia à Pe Ro sive congruentia cum eo in identitate sensûs, quam unitatis A catholicæ speciem in crustant Cassander in consult. artic. 7. p. 48. 49. Stapl. Rel. contr. 1. q. 3. art. 6. concl. 9. p. 59 Huntl. contr. 2. c. 19. §. 4. & c. 22. §. 3. Reyb. Man. c. 2. §. 4. p. 167. Helfr. Ulr. Hunn. arg. 8. p. 218. Coturius §. 2. p. 57. &c. quo sensu Sanderus l. 3. de clave David c. 5. p. 63. eum, qui extra unitatem Ri Pis (p 71 Ecclesiæ Romanæ) degit, membrum Ecclesiæ Christi fieri ullo modo posse negat, aut quo respectu Pius V. ad Elisabetham Angliæ scribebat: se Sacrorum Anglicanorum ritus & ceremonias, Calviniana Biblia & communium precationum librum autoritate Apostolicâ confirmaturum, modò se Angliæ Regnum Papæ subjiceret, nec ab Ecclesiæ Romanæ unitate secederet i. e. D. Petri denarios quotannis solveret, ut interpretari possumus ex Suavi l. 1. hist. C. Trid p. 76. aliàs nunquam sperandum, ipsis apertum iri à B. Petro cæli portam, ibid. l. 5. p. 440. Eam, inquam, unitatem, ignotam Scr. S. & orthodoxæ Antiquitati non intelligimus, sed consistentem in mutuo membrorum consensu, veræ fidei unitate fundamentali & conformitate genuinâ cum capite Christo.

§. 3. Sancta dicitur Ecclesia, non ac si ejus membra tali & omnibus numeris perfectâ prædita sint sanctitate, mediante quâ Legis præcepta completè servant, qui Photin. & Armin. similiter error est, nec n. ipse Stapl. l. d. art. 5. concl. 2. p. 54. & Tannerus Anat. A. C. p. 2. demonstr. 8. §. 1. n. 7. p. 513. eam hîc intellectam cupiunt, sed quia partim sancta in istâ docentur, Cyprianus in expos. Symb. p. m. 139. 140. partim fideles Sanguine Christi sanctificati juxta Valentiam & ibid. Job. à Turre cremata l. 6. anal. c. 4. §. 2. p. 37. n. 3. Fornerum in gladio art. 2. c. 3. p. 105. puritati vitæ student. Et in his quidem consentit Coturius c. 3. p. 65. Eandem verò §. 2. ex miraculis probans, Reybingum securus Man. p. 172. & Huntl. p. 251. §. 8. non item. Fatemur quidem miracula, conjuncta cum sincerâ doctrinâ ex Verbo scripto notâ, magno esse pijs & solatio & firmamento. Illam a. Religionem ex Verbo Scripto sufficienter probabilem minimè sanctam esse, cujus cultores talia hodiè non perpe-

Plures itæ
opinantes
Bots. pro-
ducit con-
trad. pro-
leg. 1. §. 15.
p. 12.

id est, vir-
tute divi-
nâ facta.
Jesuita p.
68.

Marcus
Anton. de
Dominis l.
4. de Rep.
c. 2. n. 5. p.
546. c. 10.
p. 690. n. 7.
Fabr. de la
Bassécourt
Tubâ 6.
cōtr. Reyh.
p. 86.

perpetrant nec Papistæ unquam obtinebunt nec monstrabunt, se aliquando ad verificandas superstitiones vera miracula patrâsse, nec Coturius id evincit, saltem de miraculorum necessitate copiosè disserit argumentis sæpè enervatis, de applicatione & Minore negry quidem, nisi quod p. 73. testimonium nostrum pro se allegat, quod infra sect. 2. artic. 1. §. 2. impertiemus.

§. 4. 1. Catholicum id esse agnoscimus cum Vincentio Lyrinensi apud Besold. c. 2. motiv. p. 33. quod ubiq; quod semper quod ab omnibus creditur seu ratione universitatis doctrinæ, quod καθ' ὅλον & per omnia cum verbo Dei & perpetuâ Ecclesiæ interpretatione consentit, quam significationem ut primam Suarez concedit l. 1. def. fid. Cath. c. 14. ut præcipuam Valentia l. 6. Analys. c. 4. p. 37. D. in margine, nec omittunt Förnerus p. 107. & Isidorus cit. Mosconio de maj. Eccles. præl. p. 8. adeoque secundum præfatorem Ducis Peccatorum Granatensis & Pacianum (conjungit ambo nomina etiam Förnerus p. 110.) Catholicum & Christianum, interprete Luthero in artic. 3. symb. sive Orthodoxum æquipollent, non modò ex sensu vocis verum etiam usu. Primis n. seculis, Besoldo teste l. d. p. 28. τὸ Catholicum nota erat distinctiva, & quævis particulares Ecclesiæ, rectè credentes, Catholicæ dicebantur; namq; præceperat Theodos. apud Sozomenum l. 7. c. 4. p. 415. Μόνον τῶν ἰσοπίμων τριάδα θρησκουσιῶν καθολικὴν τὴν ἐκκλησίαν ὀνομάζεισθαι. Eodem modo S. Augustinum loco allegato à Coturio p. 80. n. 4. Bell. l. 4. de Eccles. c. 4. p. 211. B. & Helfr. Ulr. Hunnio arg. 5. p. 201. tenebat in Ecclesiâ nomen Catholici non αἰτιολογικῶς sed ἀκριτικῶς acceptum juxta Chamierum T. 1. l. 7. c. 10. §. 16. p. 99. & Alsted T. 5 l. 2. c. 4. §. 4. n. 4. p. 89. unde c. 7. de verâ Relig. referente Reyh. fund. 9. p. 254. mentionem simul facit Christiana. Religionis B. Pater, qui & homil. 3. ad neophytos c. Prima igitur dist. 4. extra de consecratione ait, Catholicam dici Ecclesiam, quia rectè credit in Deum.

2. Origo Catholica in primis doctrinam respicit, non immediatam foundationem Apostolicam, ut Coturius p. 78. 82. exponit, quamvis hanc cum illâ unitam non repudiemus.

3. Optimè

3. Optimè probavit Reverendissimus & Nobilissimus Dn. D. Hoëus in *Man. Lutherano, Catholicismum temporis* solum per se nullam habere speciem veritatis, cum dæmon itidem & peccatores diutissimè durârint; verùm objectiones hæ prudentibus iudice Coturio p. 81. *ridicula videri possunt* (sunt n. *Valentia* c. 1. lib. 1. de *Idol.* p. 6. *Lutherani Theologi sanè simplices & solent esse eorum argumenta, ut Lutheri, satis inepta & pingvia, Bell.* l. 5. de *grat.* c. 29. p. 862. A.) qui tamen si prius crudas suorum expositiones S. Literis illatas considerarent; næ splenem diducendi petulanti cachinno causam haberent prægnantiorem. Quasi verò piè defunctus D. Reyhing publicâ *Manualis* sui retractatione invictam veritatem *Manualis* Venerandi nostri *Præsulis* non dudum comprobâisset! Nemonè in-
 audivit *Bellarminū* l. 3. de *Eccles.* c. 9. p. 162. C. *etiam improbos Ec-*
clesiæ, subjecto durationis hujus capaci, ut loquitur Coturius, accen-
sere? Nonnè fides Pontificia consistit in nudâ notitiâ, quando-
que etiam ignorantia, neque diabolo denegata? Quæ Jacobo Apo-
stolo? Numnè & olim incarnatus quidam demon jura dedit coe-
tui religioso? Sanè Alexandro VI. egrotante minister ad consulend-
um librum magicum missus, Satanam invenit habitu Pontificio indu-
tum sella Pontificia insidentem, dicentemq;: Ego sum Papa. Quis
quæso, non ajo caput, sed membrum fuit tunc Ecclesiæ Roma-
næ? In sede etenim Papali veritas venerandum & perpetuum sibi thro-
num constituit. Papa quando docet ex cathedrâ, non potest errare.
Bell. l. 2. de *Chr.* c. 28. p. 444. B.

Vid. de il-
lis B. Nigr.
de contr.
Scr. p. 608.
ad 659. B.
Par. contr.
Less. p. 544
545. Ama-
mam in
Antib. p,
718. & a-
libi.
B. Bald.
contra
Pazm. p.
239. Gerb.
T. 5. ll. p.
999. 1150.
Antonius
de Trejo p.
129. Lega-
tionum.

4. *Amplitudinem actualem* dum urget *Jesuita* p. 81. 82. videtur abire à seipso p. 79 & à sociennis, contentis vel præteritâ vel possibili. *Bellarminus* siquidem l. 4. de *Ecclesiâ* c. 7. col. 222. B. *asserit, etsi una sola provincia retineret veram fidem, eam tamen propriè dici Catholicam, modò una sit cum illâ, quæ fuit aliquando in toto mundo. Quæ non concordant cum angulo Saxonix nobis objecto. Hunt-*
leo T. 1 c. 19. p. 252. n. 10. Ecclesia est Catholica, quia dilatata ad o-
mnia loca post Christi adventum. Ita & Costerus, addens p. 89. En-
chirid. c. 2, ex Apoc. 6, 14. Ecclesiam, quæ prius latè patebat, no-
vissimis temporibus in angustias contrahendam: quæ citati dicti ex-
positio gemina approbatur à Reverendissimo Dn. D. Hoëo T. 2. in

B

Apoc.

Theodor. l.
2. c. 16. p.
68.

Thum. de
AntiChr.
M. p. 40.

Fr. Jun. in
fine not.
Rhen. ad
Tertull. p.
127.

Apocal. p. 466. & 477. attamen contrariatur *Cajet. Ribera, Mald. Jans. Viega, Pererio* ib. p. 458. Hoc tamen noto: *Papistæ*, quando ad comparationem deveniant Ecclesiarum inter sese, præsentem diffusionem magno nisu objiciunt. *Costerus* p. 88. *Stapl. in rel. contr.* l. 1. q. 5. art. 3. p. 143. 149. 153. *Förnerus in gladio* p. 109. ijs Respondemus voce *Liberij adhuc Orthodoxi etiamsi solus sim*, ut græca sonant, *veritatis sermo non infirmatur*: & *Chrysostomi*, relatâ à *Bassecourt* *Tubâ* 6. p. 102. *nos malle paucos lapides pretiosos in Ecclesiâ, quàm fœni multum*. Dicta adducta p. 81. 82. nihil ad rem faciunt. *Paulus* ad *Col.* 1, 6. de primitivo loquitur seculo teste *Estbio* in h. l. p. 684. qui tamen impiè Apostolo *hyperbolem* ascribit cum *Corn. Salm. Justin.* quamvis contra *Coturium*. *Matth.* 13, 30. 38. duratio astruitur, non latitudo loci. *Prophetia* c. 24, 14. quâ *Jesuita* p. 71. & *Befold.* c. 8. p. 157. *Catholicos* insultant, ante excidium *Hierosolymitanum* finem sortita est, ut ex *Patribus & Papistis* ostendunt *Chamier* T. 2. p. 366. *Reyh.* retr. p. 152. 153. *Particula*, omnes, *Ephes.* 4, 11. extendit se ad tunc existentes, non ad finem mundi, aliàs illimitatè accepta errores parit.

§. Diutina nominis possessio à *Coturio* p. 80. *Reyh. in fund.* 9. *Palatini* p. 222. 223. *Suaresio* l. 1. def. fid. c. 12. n. 11. & 12. *Befoldo* c. 2. mot. producta planè nihil probat. Ergonè *Calipha Persiæ* lux est. *Ismaëliitarum & jubar*, quia sic appellatur apud *R. Benjamin* in *Itin.* p. 61. *Annè Chinesum Rex Dominus Orbis & Filius cæli* jure prædicabitur, quoniam ita nominatur. *Marcus Henningus* in *descript. China* l. 3. c. 1. p. 131. *Nonna* quoque *Beatrix* fornicationi incumbens per 15. annos, cujus vices gessit *S. Maria* in *Cænobio* secundum *Majorem* in *spec. exemplorum* p. 459. hoc argumentum pro *Virginitate* allegabit.

§. §. 1. *Tertullianus*, qui semper hinc *Papistis* in ore est, etiamsi opera ejus inter *apocrypha* recenseat *Gelasius* *dist.* 15. c. *Sancta Romana*, ut nulli loco *Ecclesiam Catholicam* affigit, quemadmodum testatur: *Beatus Rhenanus* in *argument. l. de præscript.* quanquam *Index Expurgatorius Hispan.* Qui rogæ hæc delêrit, ita *Apostolicum* ipsi, quod & ab *Apostolis* descendit & fidei eorum conforme est. Sicut *Rathm. Theosoph. Patrum* p. 312. *Casaub. Ex.* 14. l. 4. p. 316. *Fr. Junius* in

nus in notis p. 148. monstrant, nec reticet Bell. l. 4. de Eccles c. 9. p. 231. C. Nunquam verò docuit, nullam particularem Ecclesiam esse *Apostolicam*, nisi *Apostolos* habeat fundatores, & successionem ab ipsis inde gaudeat perpetuâ, quæ *Bellarmini* l. d. c. 8. p. 230. C. *Besoldig* c. 5. motiv. p. 99. sententia est, primò intentâ à *Costero*, *Stapl.* *Huntl.* *Förnero*, *Tannero*, *Reyb.* sed sufficit ipsi ad vendicandum *Apostolicismum* consensus in doctrinâ. Sic n. c. 32. de *prescript.* p. 210. infit: *Ecclesie, quæ licet nullum ex Apostolis vel Apostolicis autorem suum proferant, ut multæ posteriores, quæ deniq; quotidie instituuntur, NB. tamen in eadem fide conspirantes, non minus Apostolica deputantur pro consanguinitate doctrina.* Lege quæ sequuntur. Et paulò antè: *Etsi confinxerint sc. hæretici, se habere autores Apostolos, nihil tamen promovebunt, ipsa n. eorum doctrina cum Apostolica comparata ex diversitate & contrarietate suâ pronuntiabit, neq; Apostoli alicujus autoris esse, neq; Apostolici.* Confer. c. 20. & c. 21. Ideoquæ *Apostolica* est & illa *Ecclesia*, quæ *Eph. 2, 20.* ædificata non super *Apostolos* ut fundamenta, quemadmodum *Esth. hic* p. 611. cum *Bell. l. 3. de V. D. c. 10. p. 197. D. & Gretsero*, Hujus defensore, commentatur, sed fundamentum quod ipsi posuerunt, id est, doctrinam, sicut *Lyra*, *Cajet.* *Salmero*, *Vasques*, *Stapl. in relect.* p. 506. exponunt, *Orthodoxam* fidem sartam tectamque retinet.

2. Quod nunquam interruptam personarum successionem, à *Jesu* p. 83. requisitam, attinet, ibi nos ipsi non adeò stupidi sumus, ut alio loco perpetuam ex *Symbolo* credentes *Ecclesie* durationem, illam ab omni inhærentiâ subjectivâ præscindamus, quin potiùs in medio *Pontificiorum*, ubi verbum, licet non adeò purè, à *Pastoribus Papisticis* fuit prædicatum, capita doctrinæ *Catechetica* proposita & *Sacramenta* juxta institutionem *Dominicam* administrata, etiam *Ecclesiam* perdurâsse sanctè affirmamus. Et hoc respectu *Lutherus* scribit *T. 4. Jen. Germ. fol. 408. B.* adversus *Anabaptistas*, non quidem in *Papatu* quâ tali, uti *Hugo* conjecit contra *B. V. exempl. Parentem* p. 133. sed *Ecclesiâ* sub illo verum conservatum fuisse *babylonis* in *ptismum*, verum *Christianismum*, imò nucleum illius. Ex quâ ingenuâ confessione clarum est, *Coturium* p. 85. 86. nos gratis accusare de assertâ totali *Doctorum* deficientiâ, Visibilem ve-

Rever. &
Nobil. Dn.
D. Hoë
art. 2. con-
tr. Förn. c.
44. 45. 46.
hic te in-
formare
potest.

V. exempl.
mulieris in
agone mor-
tis cõverse
ex remini-
scentiâ cõ-*

B 2

rò, con-

* cionis *passional. de lapsu Pet. ap. Herb. in Passionszeiger* p. 189. 190. 191.

Ex hypo-
thesi.

Expresse
Panormi-
tanus de
Elect. S. si-
gnificasti.

Consule
Nobil. Dn.
D. Hoë in
liter. ad
Cutsem. p.
9. & c.

Conf.
Reyh. retr.
p. 222. 223.

Suavis l. 5.
p. 439.

rò, conspicuam semper & localem successionem strenuè ne-
gamus; neque ejus necessitatem demonstrant Coturij argumen-
ta. Quæ n. sequela p. 83. etiam heretici gloriantur de possessione
doctrinae Apostolicae, E. *hec non est nota Ecclesiae?* Itaque quia Lu-
therani se Catholicos vocant, n̄ Catholicum non est nota Bellarmi-
no; Ergò nec miracula, jactata à Donatistis. Acutè sanè! quasi hæ-
reticorum verba oracula essent, haut indiga probationis. Longè
aliter Tertull. l. d. & Chryf. homil. 33. in Acta cum talibus procedunt.
Simile de Rege Bohemia p. 84. est dissimile. Regnum opus habet
visibili sceptro & solio, minimè Ecclesia; defenditur à pijs Regi-
bus, regitur à presbyterio sub capite Christo. Nec Papa verè ca-
put est Ecclesiae, ut no. glo. in cle. ne Romani. de, ele. quæ notabiliter di-
cit, quòd mortuo Papa, Ecclesia non est sine capite. Et sicut prima o-
rigo legitimat thronum Regis & coronam, ita ex compromisso
rati habebimus quicquid primò & antiquissimè unanimi Ecclesiae
Catholicae consensu doctum: Omnia concordant cum nostri
religione. Prostant Apostolici & Symbolici libri, judicent ex il-
lis, quorum judicium non laborat præjudicio. Sed objicit Cotu-
rius p. 88. *ne unicum quidem ex primitivis Patrem per omnia nobiscum
facere.* Non utar hâc vice jure retorsionis, id solùm affero, non
unum, sed multos sed omnes saniores rectè intellectos in nostris
castris stipendia mereri. Dudum id probârunt Protestantes in l. de
causis recusati G. Trid. part. 2. causâ 8. p. 136. ad 391. causâ 9. p. 396.
ad 460. & part. 3. p. 504. ad 574. B. Gerhardus in locis; Eckartus in
Theologiâ Patrum, &c. ideoque impudentis est, id negare.

3. Textus Biblici maximè de initio N. Ti, de progressu verò cum
exceptione persecutionis & obstinata rejectionis intelligendi, p.
84. ad 87. vim passî durationem quidem Ecclesiae promittunt,
non item visibilem, non uni loco affixam. Hunc præmonitum o-
ptimè convenire Esai, 59, 22. ex Gerhardi T. 1. conf. Cath. p. 536. &
Reyh. retr. p. 181. ad 184. discimus; Vigiles Esai. 62, Sanctio in h. l. p.
682. non modò sunt pastores sed etiam seculares, prospicientes salutem
publicam & Ecclesiae; accommodet hoc aliquis ad clericos Papales, si
vir est, quos non modò corruptos sed etiam corruptores esse Legati ipsi
in Concilio Trid. l. 2. hist. Suavis p. 142. fassi sunt. Ita de illis Petrus
Coroffa, post Pontifex Paulus IV. nominatus, in consilio de emen-
dandâ

dandâ Ecclesia (hujus rei gratiâ Romam accersitus ab Adriano VI. Suavis l. 1. p. 22.) Per DEUM Immortalem, inquit, quis miserabilior viro Christiano conspectus esse potest, Christianum Orbem peragranti, quàm illa solitudo Ecclesiarum? Omnes ferè pastores recesserunt à suis gregibus, commissi sunt omnes ferè mercenarijs. Hi diligentes vigiles, hi perennes custodes! Titulares utique Episcopi nunquam assignatis urbibus verbum prædicant. Et tam præclarè munia obeunt, cur tantâ animorum contentione & verborum acrimoniâ decretum de Residentiâ in Concilio Trid. Cajet. Caranza, Soto apud Suavem p. 241: 782. Granatensis cum validâ Patrum manu p. 546. § 47. Andegavensis p. 722. Vegliensis p. 723. ut mitissimè loquar, postulârunt? Pergit Sanctius l. d. n. 27. Non tacebunt (quæ sunt verba Prophetæ) isti, qui vel precibus sollicitabunt auxilium divinum aut cohortationibus cum hominibus agent. Ast qui acceptæ erunt illorum preces Deo, qui juxta Hieron. iisdem labijs osculantur filium Virginis, quibus filiam Veneris, qui noctu Venerem amplexantur, manè virginem venerantur, Innocentio teste; qui crapulati & inebriati nomen DEI & Sanctorû pollutissimis labijs execrantur, (idem repetit de novis celebr. p. 147.) sicq; tandem compositi ex meretricum (vaccas animales tunc vocabant. de præsul. Sin. p. 162.) suarum complexibus ad divinum altare veniunt. Clemangis de corrupto Eccles. statu c. 16. n. 3. p. 16. qui non tolerantur in parochijs plerisq; nisi concubinam habeant, quò laicorum consultum sit uxoribus, quæ ne sic quidem usquequaq; sunt extra periculum. tr. de præsul. Simoniacis p. 165. Quomodo informabunt rudem populum ob inscitiam vix syllabatim legentes? Citatus Autor p. 16. & 165. Et quidem unde illis sapientia? discunt, adhuc studiosi, Lovanij vagari totas noctes per plateas, discunt stricto gladio bellum gerere cum lapidibus (digni certè, ut statuæ ipsis erigantur sic, ut Rulando ob fusos Mauros!) discunt uno haustu bibere medium poculum, attestante Bellarmino Tom. 6. Oper. Col. 172. Forsan horum Idiotarum causam aget S. Maria, ut tempore Thomæ Contuariensis (fermè Sanctû appellâsem cum pace tua sanctissimè Dn. Alexander III. Suavis l. 1. hist. p. 94.) Quis dubitaret? namque admodum delectatur S. Virgo contubernio Monachorum, ijs cohabitatur sponso, exertis uberibus lac immulget, papillarum

B. Par. in
Anti-Les-
sio p. 130.

Historiam
hanc Ly-
dig recen-
set in notis
ad Cle-
mangem
ferre, p. 12.

Gerb. T. 5. ferre, sed referendum omninò est in ignominia ipsorum) tactum
ll. S. 284. permittit, in brachijs Francisci à principio noctis usq; ad diem se tenen-
p. 1264. dam & Osculandam præbet. Zeemannus in carnif. p. 527. Cur Jesuitæ
Jesuitissarum ordinem, abrogatum ob scandala ab Urbano VIII.
anno 631. instituerint, ego, ut sunt Lutherani maximè stupidi sub-
olfacere non possum. Antiquum & vetus hoc delictum est, nec scio,
quis hoc careat. Latè patet hæc pestis (si pestis est naturalibus uti) quan-
quam non video, cur tantoperè damnari (&c.) debeat, inquit, Syl-
vius l. 1. epist. 15. p. m. 511. Sed Papa creatus retractavit scripta: fa-
teor, non autem factum, non naturam mutavit.

Morn. in
myster. i-
niquit. p.
1271.

Locus Matth. 28, 19, 20. non attendit statum controversiæ:
omnes concernit fideles juxta *Chrysostomum*. Dicitur ad Ephes.
4, 14, 15. etiam à plebano *Vorôsmarto* falsatum pristinae puritati re-
stituit *B. Par. in Anti-Lessio nov. edit. capt. 3. Resp. 3.* Quis nostrum
inficiatur, quovis seculo quosdam cœlum petijse? Sub auditu,
cujus *Paulus* meminit *Rom. 10, 14.* etiam lectio perquam multi cre-
diderunt comprehenditur, quæ visu fit, *Esthius* hîc p. 127. monet.
Addo: etiam quæcunq; informatio. Neque omnis verbi sonus
cessavit in Papatu; sonus tamen tantum fuit, concedo, nisi quan-
do Deus per quædam adhuc dum Orthodoxa corda calefecit.
Augustinus, quem tenebat non unicè convertebat successio *Episcopo-*
rum verbo tunc nitentium etiam *epist. 165.* scriptum reliquit: nos
non tam de istis documentis præsumimus, quàm de *Scripturis Sacris*,
apud *Bassécourt* *Tubâ 3. p. 13. & c. 16. de Ecclesiâ: Nolumus nos Eccle-*
siam nostram probare vel ex successione Episcoporum, vel ex autoritate
Conciliarum, vel ex miraculorum frequentia &c. quæcunq; talia in Ca-
tholicâ fiunt, ideò probanda, quia in eâ fiunt, non itaq; eam probant. *B.*
Bald. in phosphoro p. 886. Confer *Witakerum de Eccles. p. 353.* Hacten-
us Major, quâ explicatâ sub sumo:

Atqui Ecclesia *Papistica* Sect. 1. Non est UNA.

Artic. 1. Nec sensu *Catholico* suprâ allato. Doctores enim Pon-
tificij neque cum Patribus neque inter sese, neque Pontifices neq;
concilia secum conveniunt.

§. 1. Patres

§. 1. Patres semper jactant [†] *Coturius*, & hi nervus *demonstrationum*. Breviter. *Fundamenta Papistarum* & in specie *Jesuitæ* quoad Patres.

1. *Sunt iniqua & injusta*. Nec enim ipsi tantum Patribus tribuunt, quantum ut nos tribuamus requirunt. Nos rejicimus Patrum placita, quando deviant à scripturà, illi quando à Pontificum decretis. Hinc *Corn. Mussus* recipit se velle uni summo Pontifici plus credere, quàm mille *Augustinis*, *Hieronymis*, *Gregorijs* & c. Non modò Patres se judicium deturbant throno, sed & erroris eos postulant *Cajet. Possév. Duraus, Salmero, Baron. Bellarm. Torniell. Förnerus in gladio* p. 95. *Huntl. T. 1. p. 317. Stapl. Rel. p. 626. hæreseos Tertullianum, Bell. Perer. Gretf. Baronius*, ne dicam quod *Augustinum* ad inferos relegasse *Bonifacius II. epist. 2. ad Eulalium legitur*. Quæ *Jesuita* prolixè differit de *Patribus 500. annorum* annotat. 1. & seqq. partim suis contraria sunt commilitonibus, partim nobis afficta. *Huntleus T. 1. contr. 2. c. 28. n. 9. p. 319. eos Patres fide dignissimos reputat, quos antiqua Ecclesia approbavit sub Gelasio dist. 15. c. Sancta Romana; atqui id decretum neque cunctos Patres primorum seculorum canonizat, neque omnia istorum scripta, neque ad finem 5. seculi se extendit. Catholici ut per voluntariam submissionem acceptant universalem consensum omnium Patrum per se planum in genuinis monumentis relictum quoad veritatem testimonij, ita nunquam ab omni labe immunes illos proclamant. Vid. B. Par. contra Reyb. §. 110. n. 3. & de Patribus 500. annorum B. Bald. l. 9. contra Pazm. c. 3. p. 836. & seqq. Stapletonus in super Rel. fid. p. 145. nobis exprobrat, quod Ecclesiam inde ab Apostolorum temporibus defecisse doceamus, quæ non conveniunt cum nævis assertis. Cotur. p. 3.*

2. *Dubia & supposititia*. *Jesuita* multos allegat libros etiam ex *Papistarum* sententiâ spurios. *Dionysij Areopagite* librum de hier. p. 151. 230. 259. sublestæ fidei secundum *Erasnum, Cajet. Vallam, Photium, Gazam. Perkinsus Operum* p. 230. & alij. *Papiam* p. 152. ast fabulas sectantem teste *Eusebio* l. 3. c. 33. p. 82. *hist. Eccles. Epistolas Decretales* p. 230. 232. 260. quibus jus dixit *Gerhardus T. 1. conf. Cath. p. 430. & c. & Cusanus* l. 3. c. 2. *conc. Cath. Si rectè adducitur à Casaub.*

D. Botsacc. in contr.

p. 277.

B. Par. contra Reyb.

§. 110. n. 11.

Conf. Suvem l. 1. hist. p. 33.

Consule Gerb. in met. Stud. Th. p. 279.

Adde, si placet Casaub. ex. 1.

§. 3. p. 29.

Usserium ad success.

Eccl. c. 1. §.

21. p. 19. & c.

à Casaub. ex. 16. f. 150. p. 760. Obiter: Innocentius 19. p. 155. à Coturio citatus, non fuit in rerum naturâ. Cocus in Censurâ. Patrum cum primo manus confert p. 105.

Liturgias p. 167. 168. 229. 230. 289. 312. sed partim falsas partim falsatas testibus Bell. Baron. Possév. Sanctio, Genebr. ut Cocus cum cæteris perhibet p. 7. ad II. Clementis constitutiones p. 182. 259. 313. sed rejectas à Synodo Trullanâ can. 2. si vera refert Scult. in med. Patrum l. II. c. 5. p. 455. Bell. Bisciola, Baron. Bovio, Possév. apud Bots. in contrad. p. 268. 269. Ignatij epistolas p. 195. 230. 259. 336. 366. de quibus Scult. l. d. p. 440. &c. In Hermæ libro allato p. 313. visio cujusdam anûs purgatorium stabilit. Dignum fide Pontificiâ fundamentum! Tædet plura scripta apocrypha purgare; Ex his paucis patet Jesuitam si non pondere tamen numero nos obruere intendisse.

3. *Detorta & adventitia.* Prius in Coccij thesauro cujus mentionem facit Coturius p. 56. observant Reybing. retr. p. 241. 242. & Casaub. Ex. 15. f. 14. p. 418. Idem sinistrè interpretandi vitium Vega, Scarga, Turriano, Arthuro objicit Ehrastovius Polonus in bello Jesuitico p. 157. ad 161. Et Jesuitam Patribus abuti, facilè ex demonstratione statim I. Ostendere possemus, si opus esset. Licetné augurari, Censores Romanos parili jure, quo verba Castri: Plures Paparum adeò esse illiteratos, ut Grammaticam perictus ignorent, obelo notarunt, sententiam Coturij p. 98. Hieronymus multò (Bell. l. 3. de V. D. c. 8. p. 188. B. substituit, longè) doctior Damaso Papâ, expungituros? Posterius ex Indice Expurgatorio perspicimus. Fiant n. p. 5. edit. Antvv. dissimulant Aristarchi, se in Catholicis veteribus plurimos ferre errores, extenuare, excusare excogitato commento, persapè negare & commodum ijs sensum affingere. Verùm excipit Reybing, tunc sectator C. T. in def. 1. fund. p. 95. excogitato commento excusare idem esse quod commentari. Notate hoc Lexicographi & deinceps rò radere, expungere, mutare, substituere per commentari exponite. Concilijs primitivis Coturius p. 99. 100. manifestam vim infert. Adpueros, qui Latina mediocriter intelligunt, non dubito provocare, cum Casaubono exerc. 16. f. 151. p. 763. Vindicârunt & ursârunt antiquas Synodos Protestantes in l. de causis rec. Concil. Trid.

P. 517.

B. Par.
| contr. Vö-
| rôsm. men-
| dat. 13.

p. 517. ad 520. *D. Osiand. contra Valentiam* p. 7. pag. 377. part. 8. p. 594. ad 599. *Ut & ex Calvinistis Leon. Scharpus de AntiChristo* p. 270. ad 287. *Witak. de Concil.* q. 2. p. 59. ad 68 *Chamier. T. 2. l. 13. c. 11. §. 4. p. 261. c. 12. integro. c. 20. toto.* Quique exijt *Babylone Spalatensis ArchiEpiscopus* l. 4. *de Rep. Eccles.* c. 10. n. 2. ad 12. p. 687. ad 692. *Quis Ant. Franc.* cujus notæ in *Jus Canonicum* annexæ sunt *Operibus Panormitani?* Papista sine dubio. Interim ex *Turrecrematâ ad §. de Electione c. significasti* T. 1. p. 306. refert, quòd olim Imperatores congregârunt Concilia, exemplo sint *Constantinus & Justinianus.* *Cusanum* hic suos castigantem *Perkinsus* profert de *Ementito Catholicismo contra Coccium* p. 353. 354. *Operum.* Quin ne hoc silentio prætereundum: *Tomi Conciliorum* multis modis truncati & mutati sunt, ideoque cum judicio legendi. *Cocum aspice in Cens. Patrum* p. 223. ad finem.

4. *Tbrafonica & rejectitia.* *Gloriatur Coturius, universam anterioris temporis antiquitatem consentanea docuisse* 12. *demonstrationibus, nusquam aliter fensisse* pag. 11. p. 50. p. 53. p. 58. p. 78. n. 2. p. 400. 401. &c. Verum, ut utar verbis *Hugonis de verâ fid. capess.* p. 146. nō asscribo testimonia contraria, quia toti libri de hac materiâ conscripti nondum ab hæreticis sunt refutati. Quâm n. præsens hæc Ecclesia *Ra* non parùm in *morum & disciplina integritate, adde etiam doctrina sinceritate, ab antiquâ illâ dissideat, ut Cassander ait* p. 51. *Consult. latè demonstratum* iverunt præter §. 5. n. 2. adductos *B. Gerhardus* T. 5. ll. *de Eccl.* §. 206. p. 1029. ad 1037. *D. Bald. l. 9. contra Pazm. c. 3. p. 843. & c. 4. toto. Parens contra Hugonem* disput. 4. §. 20. ad 43. *Adjice, si vis, Perkinsum tractatu dicto* p. 251. ad 357. Atque hanc ab antiquâ Ecclesiâ defectionem *Nobiliss. & Reverendiss. Dn. D. Hoë* (per incuriam an injuriam *Jacobus* nominatus?) satis declarat exemplis adductis, sed frigidè refutatis à *Jesuitâ* p. 51. 52. *Canon Missæ* non nuda cerimonia est; illum n. qui tollit, veram missam, teste *Bell. l. 1. de Sacr. c. 3. p. 10. c. Contrait* quoque institutioni *Dominicæ. F. hæreseos* veniet nomine. Et quomodo consistet libera intermissio precum, cæterorumq; actuum, cum necessitate essentiali intentionis *Ministri?* Festivitates non culpamus quâ tales, sed quâ superstitionibus & idololatriâ plenas, à quibus neque libera

C

est cele-

Theophil.
Bonosig de
Hierar.
Romanâ
c. 13. §. 6.
p. 131.

Conf. An- est celebritas controversa. Vid. *Thumm. de festis* p. 136. 137. *Éritné*
geli Rocca ritus nudus, cujus oppugnatoribus *anathema* dicit *Concilium Trid.*
comm. de sess. 13. con. 6. *Transubstantionis* dogma *Theodoretus* ignorat, igno-
S.S. corpo- rat etiam *Gelasius*, qui sive *Papa* sit, sive ex *Patrum* numero, ut
re Chr. R. *Valentia de Trans.* l. 2. c. 7. p. 513. Oper. contendit, nihilominus u-
Pibus iter niversalem illum consensum rumpit. Nil addo de *Concilio Floren-*
conficien- *tino. Communionem sub unâ*, Laicorum æquè ac clericorum, strin-
tibus præ- git generalis *Canon Gelasij c. comperimus dist. 2. extra de consecr. Di-*
ferendo e- visio unius ejusdemq³ *mysterij sine grandi sacrilegio non potest provenire.*
dit. Roma Mira res: factū *Petri Pontificijs* est instar decreti, factō *Christi li-*
ann. 1599. berè contra veniunt. Hactenus *Papistæ Antiquitatis extracti clau-*
p. 13. ad 20. stris, fugâ vitam redemerunt. Succurrit tamen ipsis *Coturius*, ma-
cilentâ quâdam & egenâ cohorte p. 58. & 93. *Assignent* ait *Luth. &*
locum & tempus & autores apostasias. Catholici non metuunt ma-
lum ab hâc *Delilâ*, cui ambas jam olim detruncârunt *B. Gerb. in ll.*

Vid. Gerb. *de Eccl.* §. 167. 168. *B. Bald. contra Pazm.* l. 9. c. 5. & 6. *D. Osiander*
T. 5. de Ec- *adv. Valentiam* part. 6. p. 242. *Hereses & discordias*, quas nobis
cl. §. 207. objicit *Jesuita* p. 53. 54. 55. 60. 61. 62. nostrates insigni cum victo-
ad 226. riâ retorsêrunt.

§. 2. *Discordiam hodiernorum enarrant Reverendissimus Dn. D.*
Hoëus contra Grets. Osiander in Papâ non Papâ, *Gerb. in Confess.*
Catb. Bots. in contradictionibus, *Keslerus in Bello Ubiqu.* p. 492. ad
Dn. D. Ni- 507. ut addens aliquid, sententiam post *Concilium* dicat. Probat
col. Hunn. interim ipsam ex abundantia *Nobiliss. Dn. D. Hoë* ex diversitate Or-
de apost. p. dinum & *Sectarum*. *Replicat Coturius* p. 64. 65. *hanc objectionem*
1142. ad *doctis auribus indignam, ac frigidam, etiam ad lippos & tonsores deve-*
1339. *nisse.* Cur? quia *Jesuitæ* soli altum sapiunt, nihil tritum, nihil
commune adferunt, ut patet ex demonstrationibus hisce. Quasi
v. Reverendissimus Theologus non tam ordines, quàm eorum lites of-
funderet! sc. quando *Dionys. Carthus.* de unâ ex præcipuis difficul-
tatibus, *Wesselus*, ferè omnibus, *Erasmus*, usque ad pallorem, ad
sputa, ad pugnos fatentur dimicare *Doctores*; quando *Delrio in*
apolog. contra Malvendam n. 1. conqueritur *Dominicanos* se palâm
Jesuitarum adversarios gerere, eorumque libros prohibere; quan-
do *Carerius l. 2. de potestate R. P. c. 5. n. 5. p. 111.* *Bellarminum* infen-
sum re-

sum regno Christi mundano, *anathematizat*; quando *Dominicani* Bell. l. 6. *Jesuitas Pelagianismi*, hi illos *Calvinismi* infimulant, in *controv. de de grat. & viribus lib. arb.* utrique nihilominus ad *Concil. Trid.* provocant; *lib. arb. c. 15. p. 919.* Quando *Dominicani & Franciscani* infinitas disceptationes serunt *de immaculatâ B. Mariæ conceptione (mysterio, Cutssem. in lit. ad Nobiliss. D. Hoë p. 106. & Gregor. XV.) tantâ animorum contentione,* *A. B. & 922. D.* ut tota ferè arserit in *dissidij incendium Hispania p. 6, Legat. Hæc inquam & similia frigida sunt & levia! Autoritatem Pape decisivam Reyhing enervat p. 125. Retraët.* *Depicta est hæc pugna in diversorio Burgensi. Zeill. Itin. Hisp. p. 189*

§. 3. Pontifices itidem altercationibus deditos esse *Sixtus V. & Clemens VIII.* indicant, quorum hic, quartus ab illo, *authenticatam Vulgatam novissimæ correctioni subjecit. Amama prol. c. 2. in cens. Vulgate versionis. Confer Gerh. T. 1. Conf. Cath. p. 239. ad 245.*

§. 4. Conciliorum pugnas *Catechesis Dieterici*, non minus utilis quam notus liber, p. 447. enarrat. *Artic. II. Nec sensu Papi- stico.* Non modò ante hos mille annos *Oecumenicum Regimen Ri Pis* loco undecimi prædicamenti æstimatum, fuit, quâ de causâ *Gregorius Johannem*, ferocientem universalis Episcopi titulo, gravissimè arguit, apud *Spalatensem l. 4. de Rep. Eccl. c. 7. n. 17. p. 624. S. Chryf. c. multi dist. 40. de Episcoporum ornatu*, illum confusionem in cælo inventurum statuit, qui primatum in terrâ desideravit: *S. Augustinus pro schismatico habet sancientem, ut Christiani sint sub pedibus ejus, Id. Primas Dalmatiæ n. 43. p. 639. sed & in sequentibus. Hincmarus, ArchiEpiscopus Rhemensis seculo 9. Πρὸς ἐναντίον scripto impugnavit, haut negante Baronio. Vid. T. 2. catal. Test. Ver. p. 53. &c. Concilia Constantiense & Basileënsē Pontifices deposuerunt. Generalis Cœtus decreto ipsum caput subdebat in Conc. Trid. Auriensis. Parlamentum Parisiense anno 1626. quatuor Jesuitas & in specie P. Cottonem jussit subscriptione suâ ratihabere assertionem: Rex solum D E U M in regno suo superiorem recognoscit, Papa non potest nec Regem, nec Regnum ejus excommunicare. Quâ tandem ratione, ut *Moscovius* suprâ §. 1. proæm. statuebat, pendet salus æterna à subjectione Pis, cum Pontificatûs honor illi impedimento sit: Ita n. *Pius V. Ego quamdiu fui Religiosus, benè speravi de**

Conf. D. Thumm. tr. de jubil. p. 43. ad 47. D. Ostiand. cont. Valent. p. 36. 37. Suavis l. 6. p. 639. Personat9 Alph. de Varg. rel. de Jes. p. 121

ravi de meâ salute, factus Cardinalis coepi timere, jam creatus Pontifex penè de eâ despero. Cornel. à Lapide in c. 3. Apoc.

Sect. 2. Non est SANCTA.

Artic. I. Nec sanctitate doctrinae.

§. 1. Exemplo sit Coturius. Quomodo concludit rationes pro
existentiâ Purgatorij (quod tantum pium quoddam Eccl. Re inven-
tum, ad coercendos indomitos excogitatum dictitabat Possevinus) ad-
ductas? Ita p. 334. Cum Turca, Judæi, Gentiles ex naturali instin-
ctu affirmant esse locum aliquem post hanc vitam, id est, purgatorium
p. 335. sequatur & illud verum esse, quia nulla Scriptura S. unquam ali-
quid docuit, quod universalis nature instinctui repugnat. Sc. hoc unum
deerat ad insaniam prodendam! Nudus nempè omni ex parte
Papatus & viris armisque destitutus, infidelibus supplicatur, sicut
Soli exposuit meritissimus de Ecclesiâ Theologus D. Nic. Hunnius de
Apostas. R. Eccles. p. 381. ad finem, iniquumq; & sacrilegum scædus
pangit in causâ fidei adversus illos, quos Concil. Trid. sess. 15. de
dando Protest. salvo conductu, Christianos appellat, imò Catholicos
Cassander. Nec hoc quidem sufficit, etiam dæmon in subsidium
advocatur, non modò ab aliquibus Pontificibus, sed & ab Ignatio
Lojolâ, Patre Jesuitarum, qui frequentes, vehementes & cælestes illu-
strationes, speciosasq; mentis imagines habuit à Diabolo, teste Ribad.
in vitâ Lojole l. 1. c. 13. ex ejus l. 1. c. 6. & Maffejo, recenset non mi-
nùs Delrio. l. 2. disquis. q. 26. s. 3. p. 234. B. Satanam in formâ mon-
stri Ignatio præsentia suâ letitiam attulisse, absentia tristitiam. Audite
alia. Asservationem S. Cœnæ justificat Croquetius ab exemplo
Judæ Ischariothis; Communionem sub unâ Eccius ex proverbio:
dentes equi donati non sunt inspiciendi; Transubstantiationem Schlotz-
nus, quia dæmon ejus possibilitatem crediderit Matth. 4. Cir-
cumgestionem ex more gentilium Glossa c. non oportet, extra de con-
secr. dist. 1. ut & eodem dedicationem templorum Baronius. Adeò
verè scripsit Augustissimus Ferdinandus I. ad B. Luth. 1. Febr. anno
Hoëum in 1537. jam proh dolor experimur, Papam Ejusq; affectas hætenus quasi-
viffe,

à genere
ad deter-
minatam
speciē af-
firmativè!

Judicent
de quali-
tate hujus
fœderis
Schönb.
& Reinf.
Politici!

Ignatius
B. Luth.
absolvit.

Vid. Nobi-
lis. Dn. D.
Hoëum in

viffe, quæ sua sunt, nobisq; paleas pro tritico præbuisse & venditasse. *Thaumas.*
 Adeo rectè judicavit *Cassander in consult. artic. 7. p. 51. Ecclesiam & Sponsam Christi* (quod ego tamen non dico de Romanâ quâ tali) *Luth. pag. 210. 211.*
multis erroribus & vitijs sponsum suum irritasse. *212. Gerb.*

§. 2. Atqui ad perfectionem inducit Religio hæc, gentes convertit, *T. 1. conf. miraculis coruscant, E. sancta est. Coturius p. 66. Ad. 1. Resp. Reyb. c. pag. 114. retr. p. 134. inficiando. Ad 2. Acoſta, Victoria, Benzo negando; Azoriam pessimè vivunt Hispani in Americâ, pessimè erudiunt Monachi, forsitan devotos proclamant Indos, quia Petro Ordonnez de Cevallos apud Besold. c. 8. mot. p. 160. missam celebranti 100. ducatos dono dederunt; nollem ambigere. Et si quos, non ineptijs Papisticis, sed articulis Orthodoxis convertunt; nevé Danos Suecosq; hæc laude jure quis privat. De miraculis in compendio dicam. Ut largiamur ex hypothesis, miracula necessaria esse ad novum dogma, vel insolitū postulatum, legitimandum, ut demus ex eadem potestatem (quâ malè probat Coturius p. 70. ex Marci 16. quia id dictum de initio loquitur N. Ti, Gregorio M. autore) miracula faciendi adhuc residere penes Ecclesiam, ad roborandam, si opus esset, fidem, adversus Paganos, qui nondum conversi non admittunt Scripturas, ex quibus inter Christianos, non adscitis in auxilium miraculis, de veritate hujus vel illius sententiæ judicari potest; actuale n. istorum exercitium omni tempore durans, ut supervacaneum Ecclesiâ eliminant Augustin. Chrysoſt. Gregor. & Papistæ Lancillottus in capistro Hunn. p. 78. cum allegatis à D. Gerhardo T. 5. ll. §. 275. de Eccles. Negamus tamen in confirmationem dogmatum Papisticorum unquam vel vera miracula patrâsse, vel vera de illis perhibuisse cum similibus suæ sectæ Xaverium, Fr. de Paulâ, Franciscum, &c. nisi forsitan hic ultimus veritati subvenerit, Asinum & Lupum suos fratres appellans, vel unum fatuellum se vocans apud Zeemannum in carnif. p. 526. Sunt n. Romanensium mirabilia 1. superstitiosa, cum sanctorum quoque intercessio illa promoveat, confitente Besoldo l. d. p. 113. 2. prestigiosa, provoco ad historias. 3. dolosa. Questenbergius reliquiis Norberti suavem odorem tribuebat, qui ex aliâ causâ naribus obvenisse dicitur. De fragrantia corporis Teresa supersedeo conjectare.*

B. Gerb. T. 5. §. 284. n. 4. B. Bald. pag. 219. contra Pazm. Besold. c. 6. mot. p. 123.

C 3

Artic.

Artic. II. Nec sanctitate vita. Atque hoc tam certum, quam certum, Solem esse & Jesuitam. Aliphiensis in Conc. Trid. apud Suavem l. 8. p. 825. Multo melioribus sunt moribus hæretici, quam Catholici. Deduxerunt illud Nostri secundum 10. præcepta Decalogi; quamvis Brigitta canonizata rectè jam olim dixerit, Pontificem 10. præcepta mutasse in unum hoc: DA PECUNIAM. Lege B. Parentem contra Less. p. 125. ad 158. & Nigrinum de Implet. Legis pag. 452. ad 556. D. Botsaccum, D. Furmannum, &c.

*Thumm.
de jubil. p.
47. Lonsf.
contr. Ital.
p. 785.*

*Lydius ad
Clem p 18.
& l. de
causis rec.
C Tr. pag.
617.*

§. 1. Hoc tantum observo: Violatio legis Moralis non magni æstimatur à Papistis, nullum tam grande peccatum, cujus poenam an culpam? ducatis non redimere possis. In taxâ poenit. parricidium, uxoricidium taxatur pro uno tantum tur. 4. duc. 1. Karlin. 8. abscissio tamen certæ partis gravius Tur. 12. duc. 3. carol. 8. metus nempe subest, ut monachi castissimi, nisi poena constituatur gravis castrationi, desinant fieri PATRES. In Concilio Trid. Præsules ingenuè confessi sunt, præceptum de quadragesimâ minus violari, quam mandata Decalogi, facilius transilire homines Canones, ubi nullus à poenis temporalibus, sed à solâ justitiâ divinâ timor. Suavis l. 6. p. 547. Absens Episcopus mortalis peccati reatum incurrit, in decreto reform. c. 1. l. d. l. 8. p. 827. quot econtrâ in Deum committuntur peccata ex naturâ venialia, secundum ipsorum hypotheses?

§. 2. Verùm *Aug. Bernb. Ambros.* Sancti fuere, argumentatur *Coturius p. 74. E. sancti Papistæ. Quâ consequentiâ? E. quia Rex quidam Hispania, à DEO castigatus, ex impatientiâ prohibuit proximo decennio DEVM adorare, de eo loqui, in eum credere, omnes Romanenses erunt athei? E. quia impurus Aeneas Sylvius invitatus ad Cœnam à Bertholdo, Respondebat, suo & sui similium nomine: Hospitem abesse nihil cura est, hospitam videbimus libenter amplexemurq; si quid plus licuerit, non erimus inertes, qui semper malum habemus & q. muli & equi ferimur in libidinem, epist. 23. tu pari ratione ad omnes concludes? E. quia Pater Robertus PERSONIUS, Assistens Angliæ, sollicitus est de Angliæ Bonis Ecclesiasticis 7. Jesuitis committendis, in lib. de Reformatione Angliæ, inde sequetur Generalem Jesuitarum in Concilio cum suis Assistentibus de regnis*

*Lansig cõ-
tr. Hispan.
p. 356.*

*Berenicus
in proaul
Tubæ pacis
p. 24.*

gnis mundi mutandis, transformandis, dividendis consultare?
Vid. jam *Reyh. retr.* p. 131. 132. 133. &c.

Sect. 3. *Non est* CATHOLICA,

Artic. I. *Nec intensivè*, ut patet ex inductione.

Artic. II. *Nec extensivè*; non (1.) *ratione originis*, quis enim *Apostolorum* docuit decreta *Concilij Tridentini*? non (2.) *durationis*; falsum enim est quod *Coturius* venditat p. 78. *nullum seculum posse assignari*, quo non fuerit celebrata missa, servata jejunia, &c. *Consule D. Bald. contra Pazm.* p. 843. & de missâ *Perkinsum de Cath. Oper.* p. 299. de jejuniis pag. 298. 291. de invocatione *Sanctorum* p. 273. 274. *B. Par. contra Vorosm. capt. 10. communionem sub unâ*, *Perkinsum l. d. pag. 304. reliquiis & earum cultu Eund.* p. 270. tam perspecta & explorata est novitas horum omnium, ut perfrictæ frontis sit contrâ vel mutire. non (3.) *amplitudinis*; namque vix tres ulnas longum, quod possidet *Ecclesia* comparatione ejus vastitatis, quam *Ecclesia Satana*, *Sonnius* ait, *Episcopus Antverpiensis*. Deinde ea doctrina, quæ à *Catholicis & Papistis* simul creditur, creditur à pluribus, quam quæ à *Solis Papistis*. Errat demum *Coturius* asserens pag. 79. *Lutheranos solâ Germaniâ, & quidem non mediâ, concludi*. Nolo jam directè Respondere, saltem hoc dilemma ipsi oppono: quæ refutat hoc libro? nonne *Reverend. Dania Archiepiscopum*, insigne *Orthodoxie* fulcrum, *Dn. D. Casp. Eras. Brochmandum*? aut ergò *Dania* pars erit *Germania Magna*, ut certè est cum totâ *Scandiâ*, si prius rimamur illius origines ex *Plinio & Tacito*; vid. *Bertium de Reb. Germ.* l. 1. c. 18. p. 88. c. 24. p. 180. l. 2. c. 15. p. 343. c. 16. p. 355. atque tunc putida falsitas, nos vix mediam occupare *Germaniam*, cum portio illa, quam *Catholici Lutherani* incolunt cum *Norvegiâ, Daniâ, Sueciâ*, superare possit eam partem, quam *Papistæ*; judicent *Geographi*: aut si *Dania* peculiari nomine censenda, ut *Reybingo* placet *fund. 9. pag. 232. fallitur Jesuita*, nos solâ *Germaniâ* concludi. Non (4.) *respectu diuturnæ nominis Catholici possessionis seu prescriptionis* ut *Hugo* p. 133. *de fide capess.* loquitur. Quandoquidem non nudum tempus, sed modus in primis acquirendi, præscribit.

Alsted. T. 5. Cham. 2. c. 3. S. 8. p. 86.

Subjeetas Sereniss. Dania Regi Island. Grœland. Frisl. hinc refer.

V. Fachs.
de differ.
Juris Sax.
& civ. l. 1.
differ. II.
pag. 35.

scribit. §. si fraude Codd. de long. temp. præscr. expressè: longi temporis præscriptio in mala fidei contractibus locum non habet. Et Gregorius c. quoniam, de præscriptionibus, decernit, ut nulla valeat absq̄ bonâ fide præscriptio; quoniam c. vigilanti d. tit. nulla antiqua dierum possessio juvat aliquem mala fidei possessorem. Applicatio est facilis. Si ergò mala fidei possessor nullo unquam tempore potest præscribere, quo pacto infidelis contra fidem, AntiChristus contra Christum, hæreticus contra Catholicam veritatem, Simonis hæres contra Petrum præscribet? dico cum Clemange tr. de præsul. Simon. p. 163. 164. Taceo, res sacras, non minùs ut Regalia, non posse ullo titulo vel oneroso vel alienativo, ut Baldus inquit, præscribi. In quem forsan sensum Tertull. τὰς ῥωμαιοῦν νόμους ἠνεῖ. Ἐως αὖτε, judice Euf. l. 2. hist. Eccl. c. 2. p. 30. Veritati nemo præscribere potest, non spatium temporum, non patrociniâ personarum, non privilegium Regionum, ait T. 2. de Vel. virgin. c. 1. p. 188. Taceo multos extitisse per plurima retrò secula, qui lite contestatâ præscriptionem infrugiferam reddidère, partim Papam AntiChristum indigitando, partim Romam Babylonem vocando. Eorum longum texunt catalogum Saxonici in det Nothwend. Bertheidigung Aæ Cis q. 6. p. 394. 395. & q. 7. pag. 410. ad 415. Gerb. T. 2. conf. Cathol. pag. 699. ad 727. Thumm. apol. contra Föhr. pag. 31. 32. & c.

SECT. 4. Non est APOSTOLICA,

Artic. I. Neḡ ex thesi. Diversum enim sentit ab articulis Symboli Apostolici; Gerhard. T. 5. ll. 250. à fide Paulinâ Id. §. 125. & in Morgenstern pag. 76. ad 97. à fide & actione Petrinâ Id. in Morgenst. p. 123. ad 130. T. 2. conf. Cath. pag. 599. 600. 601. Fac. Theol. Witteb. in præfat. Phosph. B. Balduini lit. c. & ipse in illo l. 10. c. 4. pag. 934.

Artic. II. Neḡ ex hypothesi.

§. I. Posito Petrum Romæ fuisse, quod quidem tam certum non est, ut Cotūrius pag. 90. & Besoldus c. 4. mot. pag. 68. 78. opinantur. Sic enim Mendoza q. 4. Schol. §. 7. p. 329. ex Soto: quamvis illius revelationis historia ab Abdiâ (cujus lib. de vitis Apostolorum
Mani-

Manicheis ascribit S. August. & dein repudiant Baron. Bell. Salme- Gerb. T. 1.
 ro, Andrad. Possev.) Egesippo, Ambrosio (ab illo deceptis) & alijs, conf. Cath.
 etiam Lino juxta Scharpum in dogmat. AntiChr. p. 301. certè fabulo- p. 425.
 so autore ipsi Baronio, referatur, adhuc tamen non tantà pollet auto-
 ritate, ut rei tanti momenti solidum sit fundamentum. Præterea, quia
 licet illa historia irrefragabilis esset veritatis, adhuc collectio non esset sa-
 tis firma. Nam Christus Petro apparens non jussit, ut Romæ sedem fi-
 geret, sed ut Romæ subiret martyrium. Posito Pontifices tabulas &
 membranas proferre posse, in quibus successores Eos instituit B. præfat. de
 Petrus; ex nudâ namque residentiâ quicquid eliciunt, jure pro se Ingress.
 allegabit Patriarcha Antiochenus: Posito Eundem coronam, quin- Cle. VIII.
 quies centenis & amplius millibus aureorum æstimatam, imperium & in Ferr.
 sceptrum, quæ ipse tamen non habuit, Papis reliquisse, quo unquam p. 5.
 modo defendetis, Boni viri, nunquam interruptam vel annihila-
 tam successionem? Nostrates ad satietatem contrarium evicē-
 runt. Solùm modos vindicabo à Coturio allatratos, quanquam &
 illum laborem olim susceperit Nobiliss. & Reverendiss. Dn. D. Hoë
 art. 2. contr. Fôrn. c. 32. p. 400. 401. 402.

§. 2. Falsum est successionem non officere secessionem Avennionensem.
 Sedes etenim Papalis Romæ alligata est, quæ verba sunt Bellarmini
 l. 2. de R. P. c. 12. pag. 757. D. Probo ulterius ex eodem: Dicitur
 Cardinalis l. c. p. 754. B. disputat, haut improbabile esse (contrâ l. 4.
 c. 4. §. Secundò pag. 972. C. categoricè hoc affirmat) Dominum
 etiam apertè Petro jussisse, ut sedem ita figeret Romæ, ut Episcopus Ro-
 manus absolutè ei succederet, adeoq; ad fidem Catholicam pertinere
 (Suarez l. 3. def. c. 13. n. 5. fide Catholicâ tenendum esse) Rum Pem,
 quâ Rum, succedere Petro. Haberi enim id pag. 754. D. ex traditione
 Apostolicâ, pari cum Scripturâ pollente autoritate. Coturius pag.
 149. 157. quam confirmârunt Concilia & decreta Pontificum, quæ sunt
 de fide l. 4. c. 4. pag. 973. I. Voluit etiam D E L L S per mortem Apo-
 stoli firmari ejus sedem Romæ, inquit, l. c. pag. 972. D. quæ tamen
 sententia non consentit cum hac l. 2. c. 12. pag. 757. B. Respondeo:
 non ideò Romæ esse sedem Pontificalem, quia Petrus Romæ obiit, sed
 quia Rus Episcopus fuit. Summa: thronus Papalis Romæ proprius
 est, hæc mens Bellarmini. Faciunt cum eo Canus, Castro, Mosco-
 D nius p.

Vide
 Morn. in
 mysterio
 iniqu. pag.
 956.

At contra-
 dicit l. 4.
 de V. D. c.
 9. p. 235. A.

nus p. 36. 37. *Valentia*, *Sanderus*, *Bozius*, *Gerson*, *Tannerus*, ut & *Driedo*, *Turrecremata*, *Petrus de Palude*, *Alvarus Pelagius*, *Roffenses*, *Simanca*, *Cajet*. *Covarruv*. *Latmatius* apud *Mendozam* q. 4. Schol. §. 5. p. 321. 322, quomodo ergo Pontifex mansit *Romanus*, dum *Avignione* commorabatur? Præterea hæc secessio objicitur *Papistis*, non tam quâ talis, quàm quâ *Schismatum*, *turbatum* & *calamitatum Ecclesiæ* causa.

§. 3. *Falsum est huic successione non obstare AntiPaparum electionem*. Quo quæso medio constitit credentibus hunc & non illum esse verum *Papam*? certè & hodiè de quovis rationabiliter dubitari potest, an legitimè electus sit. *Nemo sanè tenetur credere*, *Clem. VIII.* aut *Paulum V.* esse verum *Petri successorem*, scribit *Castro* l. 1. de *heres.* c. 9, teste *Scharpo* in *AntiChristo* pag. 301. 302. Ex quo ergo principio legitima illa successio dignosci poterat? An ex electione *Cardinalium*? atqui uterque numerosâ horum manu superbiebat. An ex confirmatione *Cesareâ*? hoc *A catholicum* est *Papistis*. An ex suffragiis populi? Non. Ne quidem *Episcopos* admittunt *Electores Papa*. Exemplum habes apud *Suavem* l. 8. pag. 911. Unde ergo? Jam quia sine certo *Papâ* dubia de fide de-
Gerh. T. 1. *confess.*
Cath. pag. 279. ad 283
Bell. l. 2. *de conc. c.*
19. p. 130 B. *finiri non possunt*, dubietas autem ista duravit 124. annos & 10. menses in 25. *schismatibus* juxta *Stapl.* in *Rel. fid. contr.* l. 1. q. 5. art. 3. prob. 3. pag. 148. actum est de *Ecclesiâ* illorum temporum, actum quoque est de non interruptâ successione. Quot strages dederint illæ mutæ impugnationes, *Sigebertus* apud *Usserium* de *statu Eccles. Christ.* c. 5. n. 3. p. 106. 107. *Clemangis* de *corrupto statu Eccles.* c. 27. n. 3. p. 25. *De presul. Simon.* p. 165. *Lydius* in *analectis* ad *Clem.* p. 28. & ibid. p. 31. *Gualtherus Dyffe Anglus*, de *schismate*, enarrant. Exemplum à *Cesaribus* petitum, ad *Pem* quo ne ad horam quidem ob internum influxum carere potest *Ecclesia*, non quadrat, præsertim cum illi non tanto numero nec tempore nec tali probabilitate disseaserint.

§. 4. *Augustinum contra Petil.* & *epist.* 165. ab abusu vindicavit *Osiander* contra *Valentiam* pag. 421. 422. dictum allegatum *Matth.* 23. *Gerh. T. 1. conf. Cathol.* p. 330. 331. 332. Quivis videt *Augustinum* loqui de ijs, qui docent legem, & annunciant, quæ vera sunt; nos
autem

autem producimus Papas etiam in cathedrâ errantes & legem Dei pervertentes. Vitia nominamus, non ut oppugnemus eo ipso doctrinæ veritatem (quam aliâs non possident) sed confictam ex perpetuâ Sp. S. assistentiâ infallibilitatem.

§. 5. Num Puerperium *Johannæ Papissæ* fabula sit, suo loco. Ex Pontificiis ipsis Illud stabiliunt *B. D. Gerh. T. 2. conf. Cath. pag. 629. & seqq. Parens disp. 8. contra Hugonem S. 84. 85. 86. 87.* Et Calvinistæ contribuunt ad hoc bellum, *Witakerus tr. de Papissâ Romanâ, Mortonus in Apolog. Cathol. Mornæus in Myst. pag. 362. &c.*

Ergò Ecclesia Papistica falsa est.

Ergò Ecclesia Lutherana vera est; non possunt indubiū vocare hanc oppositionis immediationem, qui aliquando oculis usurpârunt Transactionem Passaviensem.

E. illi unicè in hærendum est.

Hac porta Domini, justi ingredientur per eam!



Omissa s. transposita puncta commata & cola, mutatas literas Lector ipse, errata a. graviora, qua absente Respond. irrepsêrunt, sic corrigat:

B. 1. fac. 1. n. 3. lin. 16. denegatam pro denegatâ. n. 4. lin. 35. gemina pro genuina. B. 2. fac. 1. n. 1. lin. 19. commendatur pro commentatur. fac. 2. lin. 16. nostrî pro nostrâ. B. 3. fac. 1. lin. 7. Post Et, subde omissum, si. lin. 28. sic ut contrahe. B. 4. fac. 1. §. 1. lin. 1. jaçant pro jaçtat. in marg. lin. 33. ad pro de. fac. 2. n. 3. lin. 22. perictûs pro penitûs. lin. 25. Fiant pro Haut. C. 2. fac. 1. §. 4. lin. 33. Moscovius pro Mosconius. C. 3. fac. 1. in marg. lin. 26. Perh. pro Gerh. fac. 2. lin. 25. adorete pro adorare. C. 4. fac. 1. lin. 4. putet pro patet. D. 1. fac. 2. lin. 8. successione pro successioni.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Second block of faint, illegible text in the upper middle section.

Third block of faint, illegible text in the middle section.

Fourth block of faint, illegible text in the lower middle section.

Fifth block of faint, illegible text in the lower section.

Sixth block of faint, illegible text at the bottom of the page.



05 A 2079

ULB Halle

3

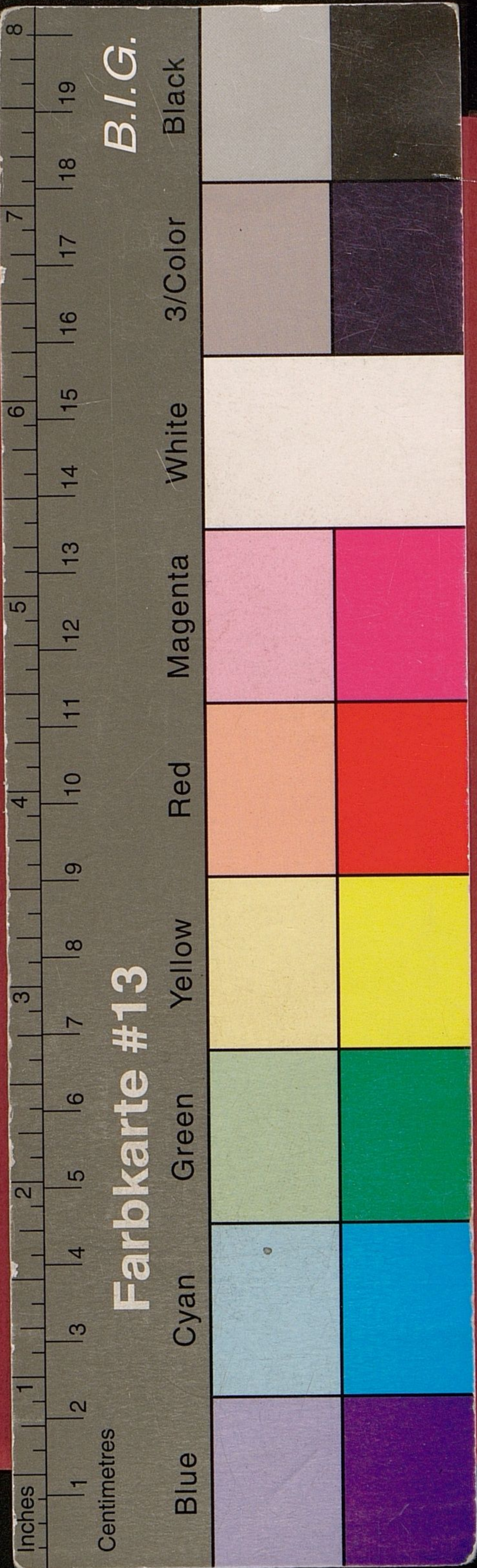
003 783 146



1079







CUM JESU
Syllogismus COTURII Jes. Wratisl. Lutherani-
simo Catholico impactus sed inverfus & in Pa-
pismum retortus

Probans ex incompetentiâ attributorum Ecclesie Apostolicorum

UNA SANCTA
CATHOLICA APOSTOLICA
Ecclesie Papisticæ falsitatem

PRÆSIDE

VIRO Perquàm Reverendo & Amplissimo,

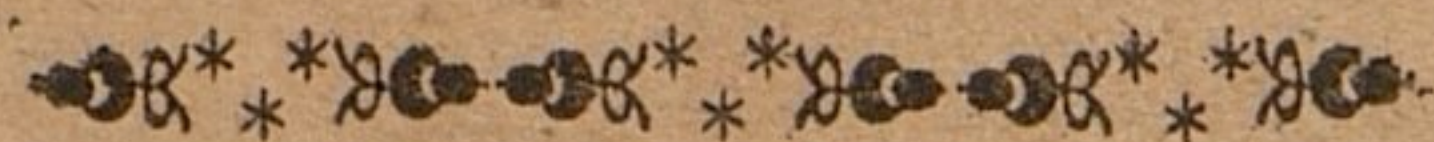
DN. PAULO ROBERO, SS.
Theol. D. ejusd. Prof. P. Celeberrimo, Past. & Su-
perint. Witteb. circuliq̃e Saxon. Generali, Consist. Eccles. Asses-
sore gravissimo, Præc. Promotore & Affine suo
ætatem colendo

Ad disputandum propositus

à
M. GOTTFRIEDE MEISNERO,
Fac. Phil. Adjuncto.

In Audit. Majori.

Ad d. Aprilis.



WITTEBERGÆ,

Excudebat JOHANNES HAKE, M DC XLII.